Un clasament de actualitate la sfârşit de an

Cei mai buni zece boxeuri din Europa

PATRU ENGLEZI, DOI GERMANI, UN ROMAN ŞI UN GREC, LA LOC DE ONOARE

Schmeling la biroul său particular

UN CLASAMENT INTOCMIT DE REDACTORUL NOSTRU C. LIGDOPOL

Este un vechiu obiceiu ca, la sfârşit de an, după o activitate de 12 luni, să se stabilească câte un clasament pugilistic pe ţară, continent şi mondial.

Asupra celui din urmă s'au pronunţat marile somităţi ale ringului, iar clasamentul, pe serii, al pugiliştilor români n'a văzut încă lumina tiparului. Nu vom face noi acest lucru; îl lăsăm în seama F. R. Box. A rămas deci să trecem în revistă pe cei mai buni oameni din Europa, continent, care, pe noi ne interesează în mod deosebit.

Am stabilit deci, un clasament al celor mai proeminenţi pugilişti ai continentului, clasament pe care-l publicăm mai jos, fără însă a avea pretenţia că el reprezintă perfecţiunea. Este o părere personală care poate foarte bine să nu oglindească, probabil, realitatea.

Fluctuaţiunile de formă ale boxeurilor, cum şi unele rezultate surpriză sunt două cauze cari pot să influenţeze asupra perfecţiunei acestui clasament.

Deasemeni trebue să consemnăm aci că pentru noi nu ar fi o surpriză dacă primele matchuri ale anului care începe, ar zdruncina serios acest clasament.

Inegalitatea boxeurilor, variaţia condiţiei fizice dela an la an, condiţiunile climaterice, nutriţia, moralul sunt cauze cari [illegible] clasamentele cele mai judicioase şi în interval de alte 12 luni nu este imposibil ca cei din coadă să treacă în frunte iar leaderii să retrogradeze sau să dispară din clasament.

Dar eventualele revelaţii?

Nu pot ele să răstoarne tot şi să calce în realizatori de tururi de forţă? Statistica unui clasament constitue o lucrare delicată în care părerea personală poate să fie desminţită de primul eveniment, după cum nu este exclus să fie confirmată printr'o activitate de un an. Repetând că nu intenţionăm să considerăm drept necriticabil clasamentul nostru, îl dăm publicităţii.

Iată-l:

CATEGORIA MUSCA

1. Peter Kane (Anglia).
2. Tut Whalley (Anglia)
3. Paddy Ryan (Anglia)
4. Tinny Bostock (Anglia)
5. Enrico Urbinati (Italia)
6. Jimmy Warnock (Anglia)
7. Pierre Louis (Franţa)
8. Pierce Ellis (Anglia)
9. Etienne Ferraro (Franţa)
10. D-tru Panaitescu (România).

Ocupantul primului loc este de departe cel mai bun om al categoriei. Campionul mondial va domina încă multă vreme pe toţi boxeurii deoarece este foarte tânăr şi s'ar putea spune şi nou venit în box. Cu toate acestea, calităţile extraordinare cu care este dotat i-au permis ca în foarte scurtă vreme să se instaureze în fruntea piramidei. Fierarul din Golborne are un palmares impresionant. 43 dispute; 41 victorii, o înfrângere şi un match nul. Arma de căpetenie a campionului este punchul; acest «atout» i-a permis să câştige marea majoritate a matchurilor înainte de limită.

WHALLEY este challengerul oficial al lui Kane şi al doilea pugilist englez din categorie. Este superior oricărui boxeur continental prin linia lui Pierre Louis, de care a dispus prin abandon.

RYAN se arată prin performanţele sale «comingman»-ul categoriei. A bătut printre alţii pe Warnock iar factorul hotărîtor care ne-a determinat să-i acordăm locul trei a fost recenta victorie pe care a repurtat-o, asupra americanului Jack Jurich.

BOSTOCK în ciuda eclipsei de formă prin care trece îl situăm la locul patru luând în considerare performanţele pe cari le-a făcut pe tot parcursul anului ce s'a sfârşit.

URBINATI campionul Europei este un boxeur complect. Cu toate acestea nu ni se pare mai bun decât engleziii clasificaţi înaintea lui; aceasta pentru motivul că n'a putut rezista lui Peter Kane decât opt reprize.

Dacă WARNOCK ar cunoaşte valoarea de acum un an n'am fi ezitat nici un moment să-l instaurăm la locul secund. Dar, cum irlandezul a avut un sezon modest, ne face să credem că, se apropie de sfârşitul carierei sale.

PIERRE LOUIS al doilea continental nu putea fi clasat mai bine din moment ce a cedat la cinci din cei şase boxeuri ce se află înaintea sa. Pe Ellis Ferraro l-am luat în considerare [illegible] mea şi matchurile disputate în rândurile breslaşilor. Se poate să fi greşit mai ales în locul atribuit compatriotului nostru, care nu este exclus să fie mai bun.

CATEGORIA COCOŞ

1. Toma Aurel (România)
2. Johnny King (Anglia)
3. Balthazar Sangchili (Spania).
4. Valentin Angelmann (Fr.)
5. Gino Cattaneo (Italia)
6. Ernst Weiss (Germania)
7. Tonny Burnes (Anglia)
8. Jim Brady (Anglia)
9. Fortunato Ortega (Spania)
10. Poppy Decico (Franţa)

TOMA AUREL are la activul său performanţe cari ne dau certitudinea că nu este numai cel mai bun cocoş din Europa ci chiar din întreaga lume.

KING, decanul campionilor englezi şi poate cel mai ştiinţific boxeur al categoriei nu poate fi învins — credem — de nici unul dintre cei care-i urmează.

SANGCHILI rutinat şi bătăios ni se pare mai bun decât Angelman, cu toate că, francezul cunoaşte în momentul de faţă o formă dintre cele mai bune.

CATTANEO pe care l-am admirat în matchul cu Toma Aurel, oscilând între două categorii — cocoş şi pană — numai are o formă constantă. Câştigă multe matchuri dar este şi învins cum a fost cazul cu Ansini în faţa căruia a plecat steagul de două ori.

WEISS este la locul lui. Mulţi se vor întreba dece învinsul său de dată recentă Sangchili este al treilea iar el abea al şaselea. Pentru cititorii din această categorie dau următoarea explicaţie: spaniolul n'a fost bătut la Berlin de către campionul german ci de către juriu. Acest adevăr l-au scris şi ziarele din capitala Reichului.

BURNES este marea revelaţie a sezonului. Cocoşul englez neînvins în anul ce a trecut, a realizat recent două performanţe de mare răsunet. A bătut la puncte pe Kid Tanner, faimosul negru din Guiana, considerat de către somităţile Boardului ca cel mai bun om al imperiului din categoria sa şi a silit pe marocanul El Houssine — egalul lui Decico — să abandoneze în cursul reprizei a cincea. Suntem convinşi că englezul este cu mult mai bun decât l-am categorisit noi; deaceia aşteptăm cu neligitimă curiozitate viitoarele sale dispute.

BRADY cu toate că are la activul său un rezultat nedecis cu Toma Aurel nu este mai bun decât nici unul dintre cei clasaţi înaintea sa.

ORTEGA este omul care vine. Tânăr, rezistent şi de o rapiditate de neegalat, spaniolul va face carieră în această categorie în care putem spune că este un nou venit.

DECICO în ciuda anilor cari-i apasă pe umeri — vreo 31 — continuă să activeze cu succes. Rezultatele pe cari le-a făcut în compania celor mai buni cocoşi din Europa ne-au determinat să-i acordăm fără ezitare acest loc.

GATEGORIA PANA

1. Ginger Foran (Anglia)
2. Spider Kelly (Anglia)
3. Benny Caplan (Anglia)
4. Dick Corbett (Anglia)
5. Johnny Cusick (Anglia)
6. Phil Dolhem (Belgia)
7. Gustav Ansini (Italia)
8. Billy Charlton (Anglia)
9. Maurice Dubois (Elveţia)
10. Paul Dogniaux (Franţa)

FORAN că toate că nu este campionul ţării sale ni se pare totuşi cel mai bun boxeur din bătrânul continent. Victoriile pe cari le-a realizat peste Atlantic în compania pugiliştilor americani au avut darul să scoată încă odată în evidenţă clasa sa indiscutabilă de mare campion.

SPIDER KELLY al doilea clasat a cunoscut numeroase victorii. Una dintre ele, acea repurtată în dauna lui Benny Caplan i-a adus titlul de campion al Angliei la categoria în care activează.

CAPLAN în cea mai bună formă poate fi tot atât de bun ca şi înaintaşii săi; Are însă un mare cusur: nu este regulat în performanţe. Invinge în mod strălucit când nimeni nu se aşteaptă şi pleacă steagul atunci când este mare favorit.

CORBET şi CUSICK ocupanţii locurilor patru şi cinci sunt nu numai după englezi, dar şi după modesta noastră părere, mai buni decât oricare dintre continentali.

DOLHEM campionul european nu este de clasă mare. Pledează pentru această afirmaţie rezultatul pe care l-a făcut acum doi ani în compania lui Gh. Popescu pe care nu l-a învins decât de extremă justeţe. E drept au trecut de atunci ani, în care timp belgianul a făcut cu siguranţă progrese dar, nu trebue uitat nici amănuntul că acelaşi Gh. Popescu, n'a putut termina decât la egalitate cu modestul boxeur care răspunde la numele de Dumitru Iordănescu.

Cu toate acestea trebue să mărturisim următoarele: Dolhem în actuala criză de «pene» care bântue ringurile din Europa, este fără îndoială cel mai bun.

ANSINI este în formă şi în mare progres. Altfel, n'ar găsi explicaţii cele două victorii ale italianului înregistrate pe seama lui Johnny King — şi încă la Londra! — şi Gino Cattaneo. Nu trebue uitat nici amănuntul că, faimosul Tanner n'a bătut decât de foarte puţin pe pugilistul transalpin.

CARLTON deşi nu egalează în valoare pe compatrioţii săi, trebue să fie mai bun decât «continentalii» cari îl urmează.

DUBOIS nu poate trece niciodată de calificativul: bun. Poate şi acesta este prea mult pentru un om care a abandonat şi în faţa lui Decico şi în întâlnirea cu Dolhem.

DOGNIAUX campionul Franţei este tânăr şi fără experienţă. Cu toate acestea este cel mai indicat pentru locul care-l ocupă. E bine să ne amintim că a făcut match nul cu Freddie Miller, fost campion al lumii şi a bătut pe King.

Dar, reversul medaliei?

O înfrângere la Paris din partea lui Maurice Dubois!

CATEGORIA UŞOARA

1. Eric Boon (Anglia)
2. Mac Grory (Anglia)
3. Dave Crawley (Anglia)
4. Arthur Danahar (Anglia)
5. Aldo Spoldi (Italia)
6. Jack Carrick (Anglia)
7. K. Anderssen (Danemarca)
8. Enrico Venturi (Italia)
9. Len Wickwar (Anglia)
10. Jimmy Vaugham (Anglia)

BOON este un tânăr care a făcut mare senzaţie pe ringurile engleze. Neînvins încă în carieră, deşi a susţinut vreo 25 de partide şi terminat anul în curs cu o strălucită victorie asupra lui Crawley, lucru care i-a adus şi titlul de campion în categoria în care activează. Boon, acest lucru este cert nu are rutina şi technica celor doi cari îl urmează; dar are de partea sa punchul, lucru care-l face să fie extrem de periculos dela începutul până la sfârşitul oricărei partide.

GRORY după o îndelungată absenţă şi-a făcut reintrarea în faţa campionului de atunci Crawley de care a reuşit să dispună la puncte. Acest lucru trebue să recunoaştem nu este tocmai comod ştiut fiind că numai «activitatea» menţine pe un pugilist în formă. Dacă am fi făcut acest clasament acum câteva săptămâni n'am fi ezitat să instaurăm în locul de frunte pe Dave Crawley, care ni se pare cel mai complect om al categoriei. Nu este exclus ca la prima ocazie fostul campion să-şi ia revanşa în dauna învingătorilor săi.

DANAHAR este boxeurul căruia i se potriveşte de minune calificativul de «comingman». Englezii îl socotesc de aceiaşi valoare cu Boon, deşi nu s'au întâlnit încă nici odată. Invingătorul lui Covaci nu cunoaşte în palmaresul său capitolul: învins. Şi aceasta în ciuda faptului că numără aproape 30 de matchuri.

SPOLDI campionul Europei n'ar fi exclus să fie desavantajat de locul pe care i l-am atribuit. Am făcut acest lucru comparând performanţele pe cari le-a făcut el îm comparaţie cu boxeurii englezi îm compania aceluiaşi pugilist: uşorul grec Mitso Grispos. N'am uitat de asemeni că italianul n'a bătut decât de foarte puţin pe danezul Anderssen în matchul pe care l-au disputat pentru titlul continental.

CARRICK al patrulea în clasamentul oficial al uşorilor englezi ni se pare mai bun decât danezul Anderssen care, suntem obligaţi s'o mărturisim, este o mare speranţă.

VENTURI cu toate că boxează de foarte multă vreme, aproape 15 ani, se menţine într'o formă care-i permite deseori să dea adevărate lecţii de box aproape tuturor pugiliştilor pe care îi întâlneşte. Posibil să fie comis o greşeală situându-l abea în locul opt, preferându-i boxeurii tineri ca Anderssen şi Carrick.

Englezii Wicknar şi Vaugham sunt cei mai indicaţi pentru locurile pe cari le ocupă. Aceasta cu atât mai mult cu cât pe continent ceilalţi uşori sunt de clasă aproape modestă. Ne gândim la Fenoy, Populo, Harsen, Giacomelli şi Ditsch.

CATEGORIA SEMI-MIJLOCIE

1. Ernie Roderick (Anglia)
2. Saverio Turiello (Italia)
3. Felix Wouters (Belgia)
4. Gustav Eder (Germania)
5. Jack Kilrain (Anglia)
6. Marcel Cerdan (Franţa)
7. Carlo Orlandi (Italia)
8. Harry Mizler (Anglia)
9. Omar Konidri (Franţa)
10. Anacleto Locatelli (Italia)

RODERICK este un element excepţional. A dovedit acest lucru în toate matchurile pe cari le-a disputat în compania boxeurilor englezi şi continentali. In special aceştia din urmă în foarte rare cazuri au reuşit să ajungă la gongul final când au înfruntat pe englez. Ernie, scriu ziarele engleze este cel mai complect pugilist al Imperiului; cu titlul de curiozitate anunţăm că Roderick stă pe 23 de consecutive victorii.

TURIELLO este singurul om care ar putea — credem — servi lui Roderick o replică demnă. Campionul continental cunoaşte «meseria» la perfecţie, este tehnic, rezistent, rutinat şi loveşte extrem de puternic. Dintre «welterii» I. B. U.-ului, este fără îndoială cel mai bun.

WOUTERS nu se prea împacă cu deplasările; în timp ce la el acasă poate învinge orice adversar peste hotare boxează sub valoarea lui obişnuită.

Cu toate acestea va reuşi totuşi să fie campion continental şi în viitor deoarece, belgianul este încă tânăr; n'are decât 23 de ani.

EDER în ciuda anilor pe care-i poartă pe umeri şi pentru un pugilist sunt destui — aproape 33 — continuă să se menţină la loc de cinste în rândurile acestei categorii în care activează — ne referim la valoare — cei mai buni pugilişti din Europa. Dacă din punct de vedere tactic, tehnic şi viteză germanul este depăşit de mulţi ca puncheur n'are egal în categorie.

KILRAIN al doilea welter englez nu este exclus să fie mai bun decât vreunul dintre acei cari se află clasaţi înaintea sa.

CERDAN campionul Franţei este un tânăr care abea în acest an a reuşit să se impună datorită laborioasei activităţi pe care a depu-so pe ringurile parisiene. Adevărata sa valoare nu poate fi cunoscută momentan fiindcă — exceptând pe Locatelli, Balter şi Dejana — n'a întâlnit oameni vrednici să poarte calificativul: foarte bun.

ORLANDI «boxeurul surdomut», nu mai este în forma care i-a permis să bată pe Wouters. A făcut recent match nul cu Locatelli şi a fost învins de Turiello.

MIZLER nu este exclus să fie avantajat de locul pe care i l-am dat.

KOUIDRI este omul viitorului. Deşi nu depăşeşte categoria imediat inferioară decât cu 2 kg. înfruntă cu succes unii welter. A bătut pe Locatelli, Humery, Rabah şi De Ridder de o manieră care ne îndrituieşte să credem că în momentul în care va câştiga greutatea va fi foarte greu de bătut. Apoi, suntem obligaţi să scriem un nou amănunt din care rezultă că francezul va face carieră: este tânăr şi implicit susceptibil de mari progrese.

Kouidri nu numără decât 20 de primăveri!

LOCATELLI «asul» de acum câţiva ani al categoriei nu mai este ce a fost. Bătrân şi se pare lipsit de focul sacru, italianul este învins de boxeuri mai slabi decât el dar cari se bucură de un «atout» pe care el nu-l mai are: tinereţea.

Cu toate acestea Locatelli este peste tot programat deoarece boxul său adevărat «scrima pumnului» desfată şi îmbată în acelaş timp ochiul.

CATEGORIA MIJLOCIE

1. Anton Christoforidis (Grecia)
2. Jock Mac Avoy (Anglia)
3. Bep Van Klaveren (Olanda
4. Edouard Tenet (Franţa)
5. Jack Hyams (Anglia)
6. Ginger Sadd (Anglia)
7. George Davis (Anglia)
8. Jupp Besselmann (Germania
9. Eddie Maguine (Anglia)
10. Adrien Annet (Belgia)

CHRISTOFORIDIS campionul european al categoriei este cel mai bun om al lotului. Facem această afirmaţie de care suntem convinşi în ciuda faptului că, englezii susţin că Mac Avoy este mai bun decât ori care alt pugilist din vechiul continent.

Grecul este foarte tânăr, calităţi fizice are din belşug şi lucru important, nu cunoaşte handicapul călătoriei; boxează la fel de bine la Paris ca şi la Berlin sau Rotterdam.

MAC AVOY incontestabil are cel mai frumos palmares dintre toate numele înşirate mai sus. Campionul englez nu mai cunoaşte forma zilelor sale de glorie şi acesta este considerentul care ne-a determinat să-l preferăm pe grec — în mare formă — englezului.

KLAVEREN este la locul său; a fost bătut de Christ dar a învins pe Tenet. Este cel mai rapid om al categoriei şi în acelaş timp cel mai rutinat.

TENET fostul deţinător al titlului fără să mai egaleze valoarea din timpul când era pus la «secret» de către Taitard, managerul lui Thil, rămâne încă printre primii mijlocii de pe continent.

Cei trei englezi cari îl urmează sunt ţinuţi la mare stimă de B.B.of.C. Dealtfel, în ordinea de mai sus sunt trecuţi şi în clasamentul oficial al boxeurilor britanici. Criticii însă nu sunt de aceiaşi părere şi afirmă că tânărul George Davis, trebue situat la locul secund după Jock Mac Avoy. Alţii merg şi mai departe; cred că, Davis poate înfrânge pe ori care dintre mijlogii continentali. Această afirmaţie ni se pare exagerată deoarece mult lăudatul Davis n'a învins decât de justeţe la puncte pe cunoştinţa noastră Cheo Morejon.

BESSELMANN cel mai bun mijlociu german are un mare inconvenient: nu duce distanţa. Pe lângă aceasta este lipsit de moral lucru care contribue la multe din înfrângerile sale.

Maguire şi Annet închee plutonul.

CATEGORIA SEMI-GREA

1. Adolf Heuser (Germania)
2. Len Harvey (Belgia)
3. Charles Sys (Belgia)
4. Jean Kreitz (Germania)
5. Merlo Preciso (Italia)
6. Darkie Ellis (Anglia)
7. Bob Firmin (Anglia)
8. Mario Casadei (Italia)
9. Martinez Alfara (Spania)
10. Antonio Rodriquez (Portugalia)

ADOLF HEUSER campionul Germaniei şi al Europei este pentru noi, boxeurul No. 1, al acestei categorii. Tancul din Bonn — aşa este numit campionul de către conaţionalii săi — este cea mai perfectă maşină de pumni de pe continent. Loveşte şi încasează ca nimeni altul deaceea, nu vedem cum ar putea fi învins.

HARVEY acest «veteran» al ringurilor engleze; continuă încă să facă victime în patria sa lucru care i-a adus două titluri: pe cel de campion greu şi semigreu. Ar fi extrem de interesant un match Heuser-Harvey, care să desemneze între corzile ringului cu adevărat pe cel mai bun om al categoriei. Până atunci, bazându-ne pe calităţile de mare bătăuş ale germanului, rămânem la părerea formulată mai sus.

SYS dacă mai poate face greutatea este viitorul campion al categoriei. Belgianul cu boxul său complect a reuşit o performanţă greu de egalat: acum doi ani a bătut şi încă la Berlin pe redutabilul Heuser. Cum este tânăr şi creşte mereu în greutate n'ar fi exclus ca începând chiar de acum Sys să subscrie pentru categoria grea.

KREITZ iată pugilistul care a apărut în acest an pe firmamentul boxului continental. Solid, dur şi tehnic «comingmanul» din Aachen este considerat de germani ca un al doilea Heuser. Când va căpăta şi rutina necesară marilor dispute tânărul învingător al lui Petrescu va fi cu certitudine campionul categoriei.

PRECISO acest fin dar puternic italian se menţine mereu în formă; după ce a dominat la Londra pe Delauney a învins la Milano pe greul Weber şi a făcut match nul cu acel care este clasat imediat înaintea sa.

DARKIE ELLIS şi BOB FIRMIN pot fi şi mai buni dar şi mai slabi decât îi arată locurile pe cari le ocupă. Aceasta pentru motivul că n'au întâlnit niciodată pugilişti continentali.

CASADEI campionul Italiei, pugilistul pe care l-am admirat în faţa celui mai bun Doculescu, merită să figureze în rândurile celor mai buni 10 continentali. A înfruntat pe Eder, Christoforidis, Tunero şi Alfara în faţa cărora a realizat bune performanţe.

ALFARA a terminat de trei ori la egalitate cu Christoforidis ceeace trebue să recunoaştem că, nu este tocmai uşor. De aproape un an boxează în America de Sud unde a câştigat dar a şi pierdut multe partide. Acest lucru nu trebue să ne mire deoarece sud-americanii au pugilişti de mare clasă.

RODRIQUEZ, portughezul care activează de mulţi ani în America, ocupă ultimul loc datorită matchului nul pe care l-a reuşit în compania lui Gustave Roth şi a victoriilor pe cari le-a înregistrat peste Atlantic.

CATEGORIA GREA

1. Max Schmeling (Germania)
2. Tommy Farr (Anglia)
3. Heinz Lazek (Germania)
4. Walter Neusel (Germania)
5. Gunar Baerlund (Finlanda)
6) Andre Lenglet (Franţa)
7. Eddie Phillips (Anglia)
8. Santa Di Leo (Italia)
9. Arno Koeblin (Germania)
10. Georges James (Anglia)

SCHMELING cu tot categoricul eşec pe care l-a suferit din partea lui Joe Louis continuă să fie după noi cel mai bun greu din Europa. Fostul campion are prea multe titluri de glorie ca această înfrângere, care seamănă mai mult cu un accident să-i stârbească prestigiul în măsura în care au făcut-o americanii.

Unii afirmă că Schmeling ar fi un om sfârşit. Nu subscrim această părere, aşteptăm un nou match ca să ne putem da seama dacă Max mai poate juca şi deacum înainte rolul pe care l-a avut în concertul boxului mondial.

FARR a înregistrat în ultimul an patru consecutive înfrângeri peste Atlantic. L-au învins Louis, Braddock, Baer şi recent Nova. Cu toate acestea găseşte mereu angajamente, această anomalie am putea spune îşi are însă tâlcul ei. Englezul în toate partidele a pierdut însă de puţin după ce a luptat până la ultima energie. Bătăuş şi extrem de rezistent Farr, pentru ardoarea cu care îşi apără şansa nu va displace nici odată dificilului spectator care este publicul american.

LAZEK campionul greu al Europei este cel mai indicat pentru locul care-l ocupă. A făcut o mulţime de rezultate bune dintre cari cel mai important este acela care i-a adus victoria asupra lui Neusel. Ca şi Farr, boxeurul vienez este tânăr. Intre ei se va da peste câtva timp lupta cea mare pentru desemnarea celui mai bun greu al Europei.

NEUSEL luptă din greu cu tinerii cari se ridică pentru a-şi putea apăra reputaţia. Deşi nu mai este ce a fost, germanul datorită calităţilor sale dintre cari cea mai importantă este punchul, continuă să se menţină în primele rânduri ale greilor continentali.

LENGLET a întâlnit oameni tari în America şi cu toate acestea a realizat bune performanţe. La Paris în toamna ce a trecut a reuşit să învingă şi pe cunoscutul american de culoare Leroy Haynes.

Joe Louis în «lumea visurilor», după primul său match cu germanul Max Schmeling

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.